

Și noi putem deveni salvatori

Autor: prof. consilier școlar Daniela Daneș,

Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională Sibiu

Toni era un băiețel vesel și prietenos, care se bucura în fiecare dimineață că mergea la școală. De curând începuse clasa pregătitoare. Și-a dorit tare mult să devină școlar și el, văzând-o pe Alina, sora lui făcând lecții. A înțeles că la școală copiii învață să scrie și să socotească și că acolo poți să-ți faci mulți prieteni. Doamna învățătoare îi întâmpina pe copii în fiecare dimineață cu un zâmbet cald. Îi lăsa câteodată să-și aducă câte o jucărie de acasă, organiza concursuri, le spunea și câte o poveste. Toni era foarte bucuros că fiecare zi era diferită de celelalte.

Colegii lui erau și prietenii lui, fiindcă după-amiezile și le petreceau împreună, în fața blocului, fie dându-se cu bicicleta, fie povestind, fie jucându-se diferite jocuri. Mergea și la zilele lor aniversare.

-Bunico, știi să trec strada singur, dar nu vreau să merg cu voi până în fața școlii?

-Toni, n-ai de ce să te temi. Mergi împreună cu Alina și cu ceilalți copii ! spunea bunica atunci când voia să-i lase pe copii să meargă la școală singuri. Mai bine e să vîi împreună cu copiii de la școală!

-Știu, știu că sunt băiat mare și că merg cu Alina, dar tare vreau să vîi și tu!, insista băiatul.

-Ei vezi, acum ești mare, ești la școală, nu la gradiniță. Mai bine mergeți amândoi!

Băiatul se îmbracă, își luă și căciulița și cu ghiozdanul în spate, porni împreună cu Alina spre școală. „*Bunica asta nu știe că mi-e frică de câini. A uitat ce-am pățit mai demult!*”

Bunica știa că, în urmă cu câteva săptămâni Toni se speriasse de un câine. Încerca, totuși, să-l obișnuiască să meargă la școală fără ea. I-a explicat de nenumărate ori că, nu are niciun motiv să se teamă, că acel câine n-a vrut să-l muște intenționat. I-au explicat și părinții că, animalele se comportă diferit și că trebuie să încercăm să fim prudenți când vrem să ne apropiem de ele. Cu toate acestea, teama nu-i dispăruse de tot.

De fapt, ce se întâmplase? Toni era în urmă cu câteva săptămâni la ceilalți bunici. Aceștia locuiau undeva la țară. Odată, ieșind din curte a văzut un câine, s-a apropiat de el și au început să se joace. La un moment dat, Toni s-a întors, și a început să alege, ca să-l facă pe cățel să-l urmeze. Cu cât fugea Toni mai tare, cu atât alerga și câinele mai tare. Când s-a oprit, câinele l-a mușcat de mână și de picior. Toni s-a speriat și-a plâns. Auzindu-l, bunica a venit în grabă, să-l ajute și să-l liniștească. Dar, cu toate străduințele bunicii, durerea și frica au lăsat urme în sufletul lui Toni.

Săptămânile treceau și Toni învăța lucruri tot mai interesante de la școală. Părinții și bunicii erau foarte mândri de el și de sora lui Alina. Cu toții credeau că Toni a depășit acel incident nefericit. La școală, și doamna învățătoare le-a vorbit copiilor despre comportamentul animalelor. În acea zi, Toni le-a povestit colegilor că, un cățel de la bunica de la țară, s-a jucat așa cum știu câinii să se joace și, fără să vrea, l-a mușcat. Acum îi mai trecuse puțin sperietura și le spusese copiilor că n-a plâns deloc, atunci când l-a mușcat cățelul. Evident că a exagerat. A vrut să le arate colegilor că este foarte curajos.

Sfârșitul anului școlar l-a făcut pe Toni să se bucure că a învățat deja, să scrie cu litere de tipar și să facă adunări și scăderi. Pentru străduința lui a primit și o diplomă. Era tare mândru și bucuros. Vacanța de vară a venit cu o surpriză. Împreună cu toată familia, Toni a plecat la mare. Într-o noapte, un val uriaș a adus la mal o mulțime de animale mici din mare. Și le-a lăsat pe plajă.

Erau caracatițe mici, stele de mare viu colorate, peștișori, căluți de mare, meduze, broscuțe țestoase, crabi, ace și arici de mare.

În dimineața acelei zile, Toni împreună cu tatăl lui au plecat într-o plimbare pe plaja cu multe animale. Amândoi erau foarte mirați când a văzut atâtea animale lasate în urmă de val. Toni nici nu știa că în mare sunt atâtea feluri de viețuitoare. Tatăl lui a înțeles ce s-a întâmplat și-i spuse:

- Toni, să știi că noi putem salva împreună o parte din aceste animale.
- Cum, întrebă Toni entuziasmat, spune-mi și mie!

Uite așa! Luăm cu grijă câte un animăluț de jos și-l ducem frumos în apă. Acolo este mediul lor de viață. Pe uscat ele nu ar putea trăi. Eu îți voi spune pe care dintre ele poți pune tu mâna, fără să-ți faci vreun rău. *Și trebuie să știi că, animalele nu vor să le facă rău oamenilor. Ele au feluri diferite de a supraviețui și de a se apăra de prădători. Unele pot mușca, altele pot înțepa, altele pot curenta, iar altele pot elimina substanțe otrăvitoare care-i țin la distanță pe cei care-ar vrea să le atace. Căinii pot mușca, crezând că așa se joacă.* Hai, să ne grăbim! Cu cât trece timpul și soarele va străluci mai tare, pielea acestor animale, nefiind obișnuită cu căldura directă a soarelui, se usucă și astfel au șanse mici să supraviețuiască! Hei, fii atent să nu le calci, spuse tatăl.

Bine, răspuse Toni, eu voi lua, cu grijă, broscuțele țestoase!

Toni se gândea la ceea ce i-a spus tatăl lui despre animalele marine și la cățelul care-l mușcase cu ceva timp în urmă.

- Toni, vezi copiii care vin spre noi? zise tatăl. O să-i rog să ne ajute.
- Bine, răspuse Toni mulțumit.

Când s-au apropiat cei doi copii, tatăl lui Toni le-a explicat că o parte dintre animale pot fi salvate, dacă sunt duse din nou în mare. Băieții au înțeles repede că pot fi salvatori ai acelor mici animale marine și s-au apucat de îndată de treabă. Fiind băieți mari, în clasa a-VII-a, treaba a mers repede și o bună parte din micile animale de pe plajă au fost salvate.

- Bravo, copii! Sunt mândru de voi!, a zis tatăl lui Toni.

La sfârșit, tatăl lui Toni a povestit cu copiii și cu părinții acestora, despre cât de mult le-ar mulțumi animalele salvatorilor, dacă ar putea vorbi și că, oricând pot apărea situații în care animalele au nevoie de ajutorul oamenilor. Unul dintre cei doi băieți salvatori a spus că el dorește să devină medic veterinar, pentru a vindeca și a salva cât mai multe animale. Au povestit și despre felul cum se hrănesc și felul cum se apără sau cum se joacă unele animalele.

Toni a fost foarte fericit că, în acea dimineață făcuse parte din echipa de salvatori. Cu ocazia asta a înțeles mai bine că animalele, și căinii desigur, au un comportament al lor, de care trebuie să ținem întotdeauna cont. Teama pe care o avea în suflet parcă mai dispuruse.

Când a început clasa a-I-a, Toni, a avut ocazia să le povestească colegilor de clasă cum, împreună cu tatăl lui și doi copii mai mari, a salvat o mulțime de animale marine și ce s-a gândit să se facă atunci când se va face mare. Desigur, le-a spus copiilor că ar vrea să îngrijescă și el animale. Copiii au fost foarte impresionați atunci când au ascultat această poveste. Sper că ți-a plăcut și ție!